

flertal bestående af andre partier end de partier, hvor SF har indflydelse, for at vi kan få en alvorlig stramning inden for både retspolitik generelt og udlændingepolitik i særdeleshed. Men det, jeg gerne vil have frem, er helt præcist: Hvad er det, SF mener, når man siger, at der også skal være restriktioner og sanktioner over for de udlændinge i Danmark, der ikke opfører sig ordentligt?

I den forbindelse vil jeg stille hr. Holger K. Nielsen det helt klare og enkle spørgsmål: Mener hr. Holger K. Nielsen, at en udlænding, som begår volds kriminalitet under sit ophold her i Danmark f.eks. ved at slå en ældre dame ned på gaden, har noget som helst at gøre i Danmark? Eller er hr. Holger K. Nielsen enig med Dansk Folkeparti i, at den udlænding burde smides ud af Danmark så hurtigt som muligt? Jeg synes, at det kunne være interessant at få et klart svar på et så klart spørgsmål.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Holger K. Nielsen har ordet for en kort bemærkning, og så skønner jeg, at hr. Jørgen Estrup skal holde sig klar til sin ordførertale.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes nok, hr. Kristian Thulesen Dahl stiller sit spørgsmål på en lidt besynderlig måde, for hvad er en udlænding i den sammenhæng? Er det en andengenerationsindvandrer, som kom herop med sin familie for mange år siden? Er det en person, der ser lidt fremmed ud? Er det en flygtning? Eller hvad er det hr. Thulesen Dahl taler om? Hvad er en udlænding i den sammenhæng? Er det en, der har dansk statsborgerskab, eller en, der ikke har dansk statsborgerskab?

Et så upræcist spørgsmål er det da fuldstændig meningsløst at skulle svare på. Men det, der er pointen i det, er, at vi i dette land har en straffelov, der ikke blot gælder for danskere, men for alle mennesker, der befinder sig i landet, og at der er nogle fuldstændig faste regler for, hvordan man behandler disse mennesker med hensyn til, om de kan få dansk statsborgerskab, og med hensyn til deres muligheder for at få permanent opholdstilladelse osv. Man kan diskutere, om de er stramme nok, men sandheden er, at der er blevet strammet ganske meget op på det område, og det er ikke vores politik, at der skal strammes mere op.

Men lad mig igen sige, at en udlænding, der slår gamle damer ned, naturligvis skal straffes som alle andre mennesker, der slår gamle damer ned. Det er vores politik, og så burde den diskussion ikke være længere.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jørgen Estrup som ordfører.

Jørgen Estrup (RV):

Statsministeren holdt en god tale ved Folketingets åbning i tirsdags, og det vil jeg gerne kvittere for. For den radikale folketingsgruppe kom det jo ikke just som nogen overraskelse. Det var faktisk præcis, hvad vi havde ventet.

Når der alligevel er grund til at bemærke det, skyldes det den negative foramtale: de utallige presseindlæg, som har fastslået, at regeringsgrundlaget var brugt op, og at ideerne og den fælles vilje til at løse problemer manglede. Billedet af den udbrændte regering, som nu blot blev siddende og passivt administrerede en højkonjunktur, har været oppositionens foretrukne.

Det billede skød statsministeren effektivt ned i tirsdags, og regeringen har givet et klart svar på det behov, der af hensyn til betalingsbalancen er for at stramme den økonomiske kurs på kort sigt.

Men regeringen har også meldt klart ud om den lange sigt og ikke mindst om, hvad der kræves for at stoppe den miljønedbrydning, som vi daglig ser groteske udslag af.

Samtidig har regeringen sat overvejelser i gang på centrale områder som f.eks. flygtninge- og indvandrerpolitikken, hvor manglende resultater klart viser, at der skal banes nye veje.

Regeringen har vist handlekraft, regeringen har sat dagsordenen. Det hilser vi velkommen i den radikale folketingsgruppe.

Øverst på dagsordenen står en justering af den økonomiske politik – ikke noget voldsomt, ikke noget drastisk, men netop en justering. For flere års opgangskonjunktur som den, vi har oplevet i Danmark, betyder nødvendigvis, at økonomien må være under permanent observation. Opsvinget skal fastholdes, men det må ikke løbe løbsk.

Tallene viser de første tegn på, at det kan gå galt: Det går for stærkt med forbruget, især det private, men også det offentlige, hvor kommunerne i øjeblikket har vanskeligt ved at holde de indgåede aftaler. Det sætter betalingsbalancen under pres, og så er der ingen vej udenom.